

מסורת הש"ס

(6) [לqמן פט:]

סמל תורה אור השלם

תורה אור השלם

- והוציאנו את הנער אל פתח בית אביה וסקלתי אנשי עירה באבנים ומותה בי עשתה נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערתה הרע מקרבך; דברים כב כא
- ובת איש בהן בי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף; ויקרא כא ט

קסצרי רצנן. דמתני': **נשואה**. צת כהן יאלה מכלל נשואה צת ישראל מחנק לשריפה אלל ארוסה דגצי צת ישראל צסקילה לא יאלה צצת כהן מכלל ארוסה צת ישראל: **ומדאפקיה רחמנא לארוסה**.

צת כהן מכלל נשואה צת כהן משריפה לסקילה ש"מ סקילה חמורה דעל כרחין ארוסה חמורה מנשואה שמחללת ומוזה צית אציה והכתוב החמיר עליה דהא נשואה צת ישראל צחנק שהיא קלה מכולן וארוסה צסקילה. לפוס ריהטא דסוגיא הכי מיפרשא כדפרישית ומיהו כי דייקת צה שפיר לא אשכחת קרא לרצנן מנא לכו דנשואה יאלה ולא ארוסה אלל משום דלית לכו סקילה חמורה הוא דקאמרי על כרחין לא יאלה ארוסה צת כהן מכלל ארוסה צת ישראל מסקילה לשריפה להקל ויש להקשות היכי ילפינן מהכא דסקילה חמורה הא איהי לא קמה לכו לרצנן אלל משום דקסצרי סקילה חמורה הלכך על כרחין האי מדאפקיה רחמנא לארוסה צת כהן צסקילה דנקט הכא לאו טעמא למילתייהו היא אלל יתובי מילתא צעלמא ועיקר טעמייהו מדניתנה למגדף ולעודד עבודת כוכבי' הוא ודקשיא לך אדרבה שריפה חמורה שכן ניתנה לצת כהן ומאי חומרא שכן מחללת את אציה הכי מתרצה לה כדמתרצינא לקמן גצי מכה אציו ואמו אפ"ה פושט ידו צעיקר עדיף והאי דקאמר דקסצרי רצנן נשואה יאלה לשריפה כו' על כרחין נקט ליה דלא תימא מדיאלא ארוסה צת כהן מארוסה צת ישראל מסקילה לשריפה ש"מ שריפה חמורה וה"ק לעולם סקילה חמורה דפושט ידו צעיקר עדיף וגצי צת כהן דאשצצה לשריפה לאו לגצי סקילה אחצצה אלל לגצי חנק אחצצה דנשוא' היא דיאלא ולא ארוסה והאי מדאפקיה רחמנא כו' אורין דזריס הוא וגרלה צעיי דלא גרסינן לה: **דלחמרן**. שכן פושט ידו צעיקר: **איזה כח מרובה**. כלומר אי זה עון חמור: **מדיחי עיר הנדחת צסקילה**. צאלו הן הנחנקין (לקמן דף פט:) יליף טעמא ומדמדיח צסקילה ונידחין צסייף ש"מ סקילה חמורה: מכה אציו ואמו צחנק דכתיב ציה (שמות כא) יומת סתמא וקיימא לן (לקמן דף נב:) כל מיתה האמורה צתורה סתם אינו אלל חנק: **הוקש כבודס לכבוד המקום**. נאמר כאן (שמות ט) כבד את אצין וגאמר להלן (משלי א) כבד את ה' מהויך: על כרחין ארוסה חמורה מנשואה שרעה לשמים ולצריזות ולעלמה שפוגמת כבודה ומשפחתה ואיכא קלון טפי מנשואה שכבר נפגמה ומדאפקה רחמנא

מכלל מות יומת הנואף (ויקרא ט) דהיינו חנק דאף ארוסה היתה צכלל אשת רעהו (שם) ואפקה צהדיא לסקילה דכתיב (דברים נב) כי תהיה נערה צתולה מאורסה וגו' ש"מ סקילה חמורה. ואי קשיא לך למה לי להדורי צתר טעמא צכולה דתהיו סקילה חמורה מינייהו מכיון דאשכח סקילה חמורה משריפה ולקמן יליף שריפה חמורה מסייף ממילא ידעינן דסקילה חמורה מסייף תריץ משום דלקמן לא קיימא לן שריפה חמורה מסייף אלל מגזירה שוה מסקילה דאשכתן צה דחמיר מסייף הלכך מיציעי ליה לזהדורי אטעמא דחמורה סקילה מסייף: **נאמר אציה צסקילה**. צנערה המאורסה לזנות צית אציה (דברים נב): **וגאמר אציה צשריפה**. צצת כהן את אציה היא מחללת (ויקרא כא): **סקילה חמורה מסייף**. כדיליף טעמא לעיל ממדיחין ונידחין: **מדאפקיה לנשואה דצת כהן**. סתמא כתיב ארוסה וגשואה משמע ורצנן הוא דמפקי ארוסה מההיא כלל וצבקי לה צמילתא דכין ישראלית צסקילה משום דלית לכו סקילה חמורה שכן ניתנה למגדף וגשואה מיהת אפקה קרא מדין נשואה ישראלית מחנק לשריפה אללמא שריפה חמורה ואע"ג דמאי לאיתויי בגזירה שוה דאציה אציה כדאייתיה לסייף ניחא לאיתויי מגופה : ר"ש **לנעמיה**. לקמן (ע"ב) יליף מקרא דכתיב צת כהן סתמא (ויקרא כא):

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

נ. קסבריי רבנן נשואה יצאה כו'. פ"ה דעיקר טעמא דאפ"ה פושט ידו צעיקר עדיף וכן משמע צפ' הנשרפין (לקמן דף עט:)

דמתן אמרו לו אילו לא היתה סקילה חמורה לא ניתנה למגדף ולעודד עבודת כוכבים וא"ת סייף יוכית שניתן לאנשי עיר הנדחת ידיהם צעיקר ואפ"ה שריפה חמורה ממנו כדמוכח צשמעתמא וי"ל דסייף יש לו חומרא אחריתי עמו שממונו אצד ושקולין שניהם צסקילה ואע"ג דאמרינן צסמוך אדרבה סייף חמור מסקילה שכן ניתן לאנשי עיר הנדחת ומאי חומרא שכן ממונו אצד דמשמע שזה גורם לו שהוא חמור כיון שיש צו חומרא זו התם היינו טעמא דאכתי לא ידעינן דסייף קל ולית לן למימר מצבא דכין די' צו חומרא צו דממונו אצד מיתתו נמי חמורה אצל כיון דידעינן דסייף קל איכא למימר שזה גורם לו שניתן לפושט יד צעיקר משום חומרא דאיכא צהדיה דממונו אצד:

סקילא חמורה מחנק. ה"ה דהמ"ל מק"ו משריפה או מסייף דחמורין מחנק וסקילה חמורה מהן דכה"ג קאמר לקמן לר"ש: **אדרבה** חנק חמור שכן ניתן למכה אביו. ומינה סקילה נמי ניתנה למקלל אציו ואמו דהוקש צכודן לכבוד המקום ועוד וכי מפני שהוקש יהא חמור מכבוד המקום עצמו ועוד דצביצי הרגל (צ"ק דף כה.) אמר ק"ו לשכינה י"ד יוס וי"ל דלא קאמר שיהא חמור מסקילה אלל כלומר חמור צסקילה שכן הוקש: **נאמר אביה בסקילה כו'**. תימנה אע"ג דמצבא סייף חמור אתיא ג"ש ומפיץ ליה ואס כן לעיל נמי דמצבא סקילה חמורה משריפה כדפ"ה דפושט ידו צעיקר עדיף אטאי לא אמי גזירה שוה ומפקא מצבא וימא אחת ארוסה ואחת נשואה יאלה לשריפה דמה אציה האמור צסקילה צארוסה אף אציה האמור צשריפה צארוסה:

מה **סקילא חמורה מחנק**. ה"ה דהמ"ל מק"ו משריפה או מסייף דחמורין מחנק וסקילה חמורה מהן דכה"ג קאמר לקמן לר"ש: **אדרבה** חנק חמור שכן ניתן למכה אביו. ומינה סקילה נמי ניתנה למקלל אציו ואמו דהוקש צכודן לכבוד המקום ועוד וכי מפני שהוקש יהא חמור מכבוד המקום עצמו ועוד דצביצי הרגל (צ"ק דף כה.) אמר ק"ו לשכינה י"ד יוס וי"ל דלא קאמר שיהא חמור מסקילה אלל כלומר חמור צסקילה שכן הוקש: **נאמר אביה בסקילה כו'**. תימנה אע"ג דמצבא סייף חמור אתיא ג"ש ומפיץ ליה ואס כן לעיל נמי דמצבא סקילה חמורה משריפה כדפ"ה דפושט ידו צעיקר עדיף אטאי לא אמי גזירה שוה ומפקא מצבא וימא אחת ארוסה ואחת נשואה יאלה לשריפה דמה אציה האמור צסקילה צארוסה אף אציה האמור צשריפה צארוסה:

לבת כהן שזינתה ומאי חומרא שכן מחללת את אביה אדרבה סקילה חמורה שכן ניתנה למגדף ולעובד עבודת כוכבים ומאי חומרא שכן פושט ידו בעיקר רבי שמעון לשעמיה דאמר אחת ארוסה ואחת נשואה יצאה לשרפה ומדאפקיה רחמנא לארוסה בת כהן מכלל ארוסה בת ישראל מסקילה לשריפה ש"מ שריפה חמורה מסייף שכן ניתנה לבת כהן שזינתה ומאי חומרא כדאמרן אדרבה סייף חמור שכן ניתן למכה אביו ואמו ומאי חומר' שכן הוקש כבודם לכבוד המק' מדאפקיה רחמנא לנשואה בת כהן מכלל נשואה בת ישראל מחנק לשריפה ש"מ שריפה חמורה שריפה חמורה מסייף שכן ניתנה לבת כהן שזינתה ומאי חומרא כדאמרן אדרבה סייף חמור שכן ניתן לאנשי עיר הנדחת ומאי חומרא שכן ממונם אבד אמרת וכי איזה כח מרובה או כח הנדחת הוי

דהיינו חנק דאף ארוסה היתה צכלל אשת רעהו (שם) ואפקה צהדיא לסקילה דכתיב (דברים נב) כי תהיה נערה צתולה מאורסה וגו' ש"מ סקילה חמורה. ואי קשיא לך למה לי להדורי צתר טעמא צכולה דתהיו סקילה חמורה מינייהו מכיון דאשכח סקילה חמורה משריפה ולקמן יליף שריפה חמורה מסייף ממילא ידעינן דסקילה חמורה מסייף תריץ משום דלקמן לא קיימא לן שריפה חמורה מסייף אלל מגזירה שוה מסקילה דאשכתן צה דחמיר מסייף הלכך מיציעי ליה לזהדורי אטעמא דחמורה סקילה מסייף: **נאמר אציה צסקילה**. צנערה המאורסה לזנות צית אציה (דברים נב): **וגאמר אציה צשריפה**. צצת כהן את אציה היא מחללת (ויקרא כא): **סקילה חמורה מסייף**. כדיליף טעמא לעיל ממדיחין ונידחין: **מדאפקיה לנשואה דצת כהן**. סתמא כתיב ארוסה וגשואה משמע ורצנן הוא דמפקי ארוסה מההיא כלל וצבקי לה צמילתא דכין ישראלית צסקילה משום דלית לכו סקילה חמורה שכן ניתנה למגדף וגשואה מיהת אפקה קרא מדין נשואה ישראלית מחנק לשריפה אללמא שריפה חמורה ואע"ג דמאי לאיתויי בגזירה שוה דאציה אציה כדאייתיה לסייף ניחא לאיתויי מגופה : ר"ש **לנעמיה**. לקמן (ע"ב) יליף מקרא דכתיב צת כהן סתמא (ויקרא כא):

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי

הוי